

ВИЛЕНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

100.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 21-го Декабря. — 1848 — Wilno. WTOREK, 21-go Grudnia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 14-го Декабря.

Его Императорское Высочество Государь Великий Князь Константинъ Николаевичъ изволилъ отбыть, въ ночи съ 6-го на 7-е Декабря, въ Ольмюць съ порученіемъ Его Императорскаго Величества, поздравить Императора Франца-Иосифа I со вступленіемъ его на Престоль. Государю Императору благоугодно было возложить сіе порученіе на Августѣйшаго Своего Сына, дабы выразить, до какой степени Его Императорское Величество дорожить сохраненіемъ священной доверенности и дружбы, которыя во всякое время соединяли оба Императорские Двора. Изъ Ольмюца Его Императорское Высочество отправится въ Прагу къ Е. В. Императору Фердинанду, для изъявленія ему чувствованій участія и дружбы, которыя Его Императорское Величество не престанетъ питать къ его Августѣйшей Особѣ.

— Е. И. В. Эрцгерцогъ Австрійскій Вилгельмъ выѣхалъ, 8-го числа сего мѣсяца, изъ здѣшней столицы, чрезъ Варшаву, въ Ольмюць.

Высочайшимъ Приказомъ, по Военному Вѣдомству, 6-го Декабря, произведены, за отличіе по службѣ: Изъ Генераль-Лейтенантовъ: Комедантъ города Павловока, *Фридеричи 1-й*; Сенаторъ Московскихъ Правительствующаго Сената Департаментовъ, *Отроценко*; Комедантъ города Ревеля, *Паткуль*, — все трое въ Генералы отъ Инфантерій; Комедантъ Крѣпости Шлессельбурга, *Заборинскій*, въ Генералы отъ Кавалерій, — все четверо съ оставленіемъ въ настоящихъ должностяхъ.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 1-го Декабря, Вице-Директоромъ Департамента Внутреннихъ Сношеній Министерства Иностранныхъ Дѣлъ назначенъ состоящій въ томъ Министерствѣ Каммергеръ, Статскій Совѣтникъ Графъ *Нессельроде*.

— Состоящій по Арміи Генераль-Майоръ *Володимировъ 1-й*, назначенъ Командиромъ 1 Бригада 12 Пѣхотной Дивизіи, на мѣсто умершаго Генераль-Майора *Фокичина*, который исключается изъ списковъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 14-go Grudnia.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIAŻE KONSTANTY NIKOLAJEWICZ raczył wyjechać, w nocy z 6 na 7 Grudnia, do Olomuńca, z poleceniem JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, aby powińszować Cesarzowi Franciszkowi-Józefowi I wstąpienia jego na tron. JEGO CESARSKIEJ MOŚCI podobało się dać to polecenie Najjaśniejszemu Swojemu Synowi, aby wyrazić do jakiego stopnia JEGO CESARSKA MOŚĆ ceni utrzymanie stosunków ufności i przyjaźni, które w każdym czasie łączyły oba CESARSKIE Dwory. Z Olomuńca JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ uda się do Pragi do J. C. M. Cesarza Ferdynanda, dla wynurzenia mu czułego udziału i przyjaźni, których JEGO CESARSKA MOŚĆ nie przestanie zachowywać ku Jego Najjaśniejszemu Osobie.

— J. C. W. Arcy-Xiaże Austriacki Wilhelm wyjechał d. 8 Grudnia z tutejszej stolicy przez Warszawę do Olomuńca.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Wojennym, 6-go Grudnia, za odznaczającą się służbę mianowani Jenerałami Piechoty, Jenerałowie-Porucznicy: Komendant miasta Pawłowska *Friderici 1*; Senator Departamentów Moskiewskich *Ostroszczenko*; Komendant Rewski *Patkul*; — i Komendant twierdzy Slisellburga *Zaboriński*, Jenerałem Jazdy, — wszyscy czterej z zachowaniem dotychczasowych obowiązków.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny w Wydziale Cywilnym, 1-go Grudnia, mianowany Vice-Dyrektoremъ Департаменту Стосунковъ Вewnętrzныхъ Министерства Spraw Zagranicznych, Urzędnikъ tegoż Министерства, Szambelan, Radzca Stanu Hrabia *Nesselrode*.

— Liczący się w Armii Jenerał-Major *Włodzimierow 1*, mianowany Dowódcą 1-jej Brygady 12 Dywizyi Pieszkiej na miejsce zmarłego Jenerał-Majora *Fokicina*, który wykreśla się ze spisów.

Артистъ, пользующійся европейскою извѣстностію, Г. Смоларъ, когото музыкальные берлинскіе журналы еще за два предъ симъ года называли соперникомъ Листа въ отношеніи игры и импровизаціи на фортепіано, прибылъ въ нашъ городъ, при проѣздѣ изъ Москвы въ Варшаву. Объявленный имъ концертъ, на 23 числа сего мѣсяца, представить нашей Публикѣ къ возможность узнать и оцѣнить его дарованія.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я .

Берлинъ, 19 Декабря.

Порядокъ и спокойствіе возстановлены въ Берлинѣ, а съ ними возвращаются безопасность и довѣріе. Строгій, но въ то же время справедливый и кроткій мѣры генерала Врангеля приобряли ему всеобщую любовь и довѣренность. Генералъ Врангель объявилъ всенародно благодарность жителямъ столицы за ласковое и дружественное ихъ обращеніе съ войсками, и за многія пожертвованія ихъ въ пользу вояновъ. На дняхъ имѣли мы здѣсь зрѣлище, какого давно не видали. Принцъ Прусскій, въ сопровожденіи сына своего, ввелъ въ Берлинъ первый баталіонъ Померанскаго ландвера, котораго онъ шефомъ. Народъ встрѣтилъ ихъ съ радостными восклицаніями и проводилъ до дворца. Подъ нихъ ѣхалъ генералъ Врангель. — И ему кричали: ура! да здравствуетъ! Генералъ обратился къ толпѣ съ сими словами: „Я васъ люблю сердечно, Берлинцы, но вы безтолковые ребята (*närrische Kerle*). За двѣ недѣли вы хотѣли меня повѣсить, а теперь кричите: да здравствуетъ! Есть ли въ васъ толкъ? Но все же я васъ люблю!“

— Самый важный германскій вопросъ, избраніе начальника германскаго союза, имѣть быть нынѣ рѣшенъ. Считаютъ несомнѣннымъ то, что франкфуртское собраніе рѣшительнымъ большинствомъ объявитъ себя въ пользу монархическаго уложенія, предлаживаемаго наследственнымъ Императоромъ; между тѣмъ при вѣскомъ, берлинскомъ и мюнхенскомъ дворахъ продаютъ весьма тонкія нити, на которыхъ будутъ водить франкфуртскихъ депутатовъ. Судя по настоящему положенію вещей, Берлинъ кажется, отидеть преимуществу у Вѣны и Мюнхена. За тѣмъ предвидя, что Австрія не пожелаетъ подчиниться германскому Императору изъ Гогенцоллернскаго дома, можно ожидать продолжнаго постановленія меньшихъ и среднихъ германскихъ странъ. Однако по полученіямъ достовѣрнымъ извѣстіямъ можно заключать, что со стороны централизаціи этихъ странъ, послѣдуетъ болѣе важное сопротивленіе противъ стремленія къ единству, чѣмъ полагали въ Франкфуртѣ. По предложенію баварскаго двора, приготавливается союзъ разныхъ германскихъ правительствъ, въ которомъ кромѣ Баваріи, будутъ также участвовать Виртембергъ, Гессенъ и Ганноверъ. При такихъ обстоятельствахъ Прусскій Король будетъ медлить принятіемъ германской императорской короны до тѣхъ поръ, пока кабинетъ его не успѣетъ условиться въ этомъ отношеніи съ разными германскими дворами.

— Прусскій принцъ выѣхалъ въ Веймаръ.

— Прусскій посланникъ при папскомъ дворѣ, Г. Уседомъ, отправился въ Римъ.

— Члены верхнихъ ландерихтовъ въ Ратисборгъ, Бромбергъ и Мюнстеръ просили Короля и министра юстиціи о томъ, чтобы президенты сихъ судовъ фонъ Кирхманнъ и Гирке и директоръ Темме не вступали въ свои должности, а были опредѣлены къ другимъ, за противозаконныя ихъ дѣйствія и поступки въ званіи членовъ національнаго собранія.

А в с т р і я .

Вѣна, 15 Декабря.

Императоръ Францъ-Иосифъ приказомъ военному министру, отъ 10 числа, объявилъ, что въ уваженіе многочисленныхъ доказательствъ вѣрности, храбрости и усердія, которыми армія вновь явила себя истинною опорой трона и защитницею порядка и законовъ, Е. В. Императоръ, желая дать своей храброй арміи первое свидѣтельство совершенной своей

Артиста Европейскій славы, П. Смоларъ, котораго предъ двумя уже лѣтами музыкальные Берлинскіе журналы называли соперникомъ Листа, въ игре и импровизаціи на фортепіано, прибылъ до нашего города, въ проѣздѣ изъ Москвы до Варшавы. Объявленный на поутрзе, д. 23, концертъ, пода способно Publicznosci naszej poznać i ocenić ten znakomity talent.

W I A D O M O S C I Z A G R A N I C Z N E .

P R U S S Y

Berlin, 19 grudnia.

Porządek i spokojność zostały przywrócone w Berlinie, a wraz z nimi bezpieczeństwo i ufność. Surowe, a oraz sprawiedliwe i względne postępowanie Jenerała Wrangela, zjednały dlań powszechną miłość i zaufanie. Jenerał Wrangel oświadczył publiczną wdzięczność dla mieszkańców stolicy, za ich uprzejme i przyjacielskie postępowanie z wojskiem, jako też za liczne ofiary na rzecz żołnierzy. W tych dniach mieliśmy widok jakiegośmy oddawna nie widzieli. Xiążę Pruski, w towarzystwie syna swojego, wprowadził do Berlina pierwszy batalion milicyi Pomerański, którego jest dowódcą. Lud witał wojsko radośnemi okrzykami, i towarzyszył mu aż do pałacu. Obok Xiążąt jechał Jenerał Wrangel, którego też witano okrzykami: „hurra! niech żyje!“ Jenerał odezwał się do ludu w tych słowach: „Kocham was serdecznie Berlineczycy, ale jesteście bezrozumne dzieci (*närrische Kerle*). Przed dwoma tygodniami chcieliście mię powiesić, a teraz wołacie: niech żyje! Macież wy jakikolwiek rozsądek? mimo to jednak kocham was serdecznie!“

— Najważniejsza kwestya Niemiecka, wybór Naczelnika Rzeczy Niemieckiej, ma teraz być rozwiązana. Uważają za rzecz pewną, że Zgromadzenie Frankfurtskie oświadczy się stanowczo w swą większość za ustawą monarchiczną, reprezentowaną w osobie dziedzicznego Cesarza; tymczasem na dworach Wiedeńskim, Berlińskim i Munińskim, przeda bardzo delikatnie nitki, na których wodzić będą Deputowanych Frankfurtskich. Tak jak teraz rzeczy stoją zdaje się, że Berlin odebrał pierwszeństwo Wiedniowi i Munińskowi. Przewidując zatem, że Austrya, nie będzie się chciała poddać Cesarzowi Niemieckiemu z domu Hohenzollernów, zdawałoby się, iż przeciwnego postanowienia spodziewać się należy po mniejszych i średnich państwach Niemieckich. Atoli według otrzymanych tu dobrych wiadomości, zdaje się, że z tej strony właśnie nastąpi ważniejszy opór przeciwko dążeniom do jednności, przez tego rodzaju centralizacyą, aniżeli w Frankfurtcie sądzono. Na wniosek bowiem dworu Bawarskiego przygotowuje się oddzielny związek różnych Niemieckich Rządów, w którym oprócz Bawaryi mieć będą udział Wirtemberg, Hessen i Hannover. Bośód takich okoliczności, Król Pruski dopóty ociągając się będzie z przyjęciem Niemieckiej korony Cesarzkiej, dopóki gabinetowi jego nie uda się osiągnąć porozumienia z różnemi dworami Niemieckimi.

— Xiążę Pruski wyjechał do Wejmaru.

— Posel Pruski przy dworze Papiezkim, P. Usedom, wyjechał do Rzymu.

— Członkowie wyższych sądów wiejskich (*Lanngericht*) w Raciborzu, Bydgoszczy i Münster, prosili Króla i Ministra sprawiedliwości, aby Prezesi tych sądów *von Kirchmann* i *Gierke*, tudzież Dyrektor *Temme*, nie wstępowali już do tych obowiązków, lecz byli przeniesieni do innych miejsc, za nieprawne ich czynności i postępowanie, jako członków Zgromadzenia Narodowego.

Wiedeń, 15 grudnia.

Cesarz Franciszek-Józef, przez rozkaz dzienny do Ministra wojny, z d. 10 grudnia, oświadczył, że z uwagi na liczne dowody wierności, mężstwa i gorliwości, przez które wojsko znowu się okazało prawdziwą podporą tronu, tudzież obrońcą porządku i praw, Jego Ces. Mość, chce okazać swojemu walecznemu wojsku pierwszy dowód zupełnej swojej ufności, na wzór swoich poprzedników, nie

доверенности, по примеру своих предшественников, не требует от ней присяги на верности; обыкновенно приносившей при вступлении на престол понаго государя, и повелевает, чтобы только форма присяги, на различных языках, была доведена до сведения армий.

— В *Аугсбургской Газете* пишут, что эрцгерцоги австрийская София, мать ныншнего Императора, прибыла с детьми своими в Мюнхен; супруга ее, эрцгерцогиня Франц-Карла, также вскоре должна прибыть туда.

— Император Фердинанд, при увольнении графа Дитрихштейна от должности обер-камергера, издал ему рескриптом признательность за долговременную усердную службу и притом пожаловал его кавалером ордена св. Стефана, большого креста.

— Прошедшую ночь главная квартира была в Фишаменце. Иеллашич прибыл сюда из Гаймбурга. Он, по видимому, переправится отсюда чрез Дунай, и от Шлосгофа начнет действия против Пресбурга. В Гаймбурге говорили, что в главной квартире ожидали депутации из Пресбурга. Мосты на рѣкѣ Лейтѣ при Дейч-Альтенбурге уже готовы. Граф Нюжань двинулся уже со своими войсками со стороны Петтау, и действует против Венгерцев по одному плану с фельдмар-лейт. Даленомъ. Генералъ Груберъ выехал сегодня также в главную квартиру.

— Вчера в окрестностях Пресбурга безпрестанно раздавался громъ пушекъ.

— Изъ Песта, отъ 14 Декабря, пишутъ, что Коссуть, в званіи президента, составилъ слѣдующій кабинетъ: министр внутреннихъ дѣлъ, Луд. Мадарасъ; иностранныхъ, Павелъ Нири, Коммерція, Иосифъ Мадарасъ; военный, Эрнстъ Кишъ; духовныхъ дѣлъ, Дюн. Пазманди; путей сообщенія, графъ Телеки; юстиціи, Эдм. Палоци, и финансовъ, Барт. Семере.

— Известія, полученные нами изъ Трансильваніи, представляютъ положеніе этой страны самымъ печальнымъ. Она разделена на два лагеря; Саксонцевъ и Руменовъ, сражающихся за Императора, и Секлеровъ, которые дерутся за венгерское министерство. Города и деревни находятся въ безпрестанной тревогѣ, съ минуты на минуту ожидав нападенія. Поголовное ополченіе совсѣмъ готово и поставитъ на ноги 245,000 человекъ. Борьба въ полномъ разгарѣ; каждый шагъ ознаменовывается грабежами, пожарами и жестокостями, достойными Вандаловъ.

— Изъ Германштадта, отъ 25-го Ноября, пишутъ, что городъ Децъ (Dees) сдался; мителжал городская стража обезоружена. Подполковникъ Урбанъ, занявъ городъ, наложилъ на него военную контрибуцію въ 10,000 гульденовъ. Галиційскій вспомогательный корпусъ соединился теперь съ Урбаномъ, и состоитъ изъ 10,000 человекъ. Въ Кюколоерскомъ и Колошинскомъ комитатахъ двадцать восемь мѣстечекъ покорились императорской власти. Шайки венгерскихъ воюющихъ, вступивши въ Заранскій комитатъ, проникли отъ Браца до Альвинца, гдѣ Австрийцы сбили мостъ чрезъ Марошъ. Изъ Эниэда уведомляютъ, что тамъ все мужское народонаселеніе бѣжало. Изъ Ренсерскаго лагеря уведомляютъ, отъ 20-го Ноября, что 36 человекъ милиціи изъ Дейч-Вейскирха, хотѣвшихъ присоединиться къ означенному лагерю, потеряли дорогу и пришли въ Бикафальву близъ Удваргели. Отрядъ Секлеровъ окружилъ ихъ и перебилъ всѣхъ, кромѣ 4-хъ чел., успѣвшихъ спастись. Сии четверо сообщили объ этомъ случаѣ милиціи, и она приступомъ взяла и сожгла Бикафальву. По полученію сейчасъ известію, граждане Торды прислали депутацию съ изъявленіемъ покорности и съ порученіемъ себя защитить императорскихъ войскъ. Владахи напали разбойническимъ образомъ на горный городокъ Залатну, и умертвили тамошнихъ горныхъ чиновниковъ. Огустопительная война свирѣпствуетъ въ Трансильваніи жестокимъ образомъ.

17 Декабря.

Говорятъ, будто бы войска наши заняли уже въ Венгріи г. Мармарошъ. Князь Виндшгрätz перенесъ главную свою квартиру въ Петровель. Иеллашичъ двинулся изъ Гаймбурга въ Брукъ. Вчера произошла незначительная схватка. Сегодня действуют на всѣхъ пунктахъ по рѣкѣ Лейтѣ и Мархъ, по крайней мѣрѣ 85,000 чел. и 272 орудій.

вымогаю отъ него присяги на вѣрность, яка zwykle składano przy wstąpieniu na tron nowego Monarchy, i rozkazuje tylko, aby rota przysięgi w rozmaitych językach ogłoszona została wojsku.

— В *Газетѣ Аугсбургской* пишутъ, что Арцъ-Княжна Австрийская Золія, мать ныншнего Цесаря, прибыла съ детьми своими до Мюнхенъ, гдѣ матушка ея, Арцъ-Княжна Франциска-Каролъ, также вкратце jest spodziewany.

— Цесарь Фердинанд, увольняя Hr. Dietrichstein отъ обязанностей Великого Подкоморскаго, прешалъ му подѣлованіе за члѣбне, длуголетние пелуніе обowiązków, a oraz mianował go kawalerem wielkiego krzyża orderu św. Stefana.

— Князь Виндшгрätz мѣлъ jeszcze przeszłej nocy główną swoją kwaterę w Fischament. Jellaczye odwiedził go tamъ z Hainburga. Zdaje się, że tu przeprawi się przez Дунай i od Schloshof rozpocznie działania przeciw Presz-burgowi. W Hainburgu mówiono, że w głównej kwaterze czekają na deputacyę z Preszburga. Мосты на rz. Leitha pod Deutsch-Altenburg są już gotowe. Hr. Nugent posunął się już z swym wojskiem od strony Pettau, i wspólnie z Feldm. Por. Dahlen działa przeciw Węgom. — Jener. Gruber wyjechał dziś także do głównej kwatery.

— Везорай слышано в окolicy Preszburga ciągłe strzelanie.

— Z Pestu, pod d. 14 grudnia, piszą, że Kossuth w stopniu Prezydenta Rządu, ułożył następujący gabinet: Minister spraw wewn. Lud. Madaras; zagranicznych, Pawel Nyari; handlu, Jozef Madaras; wojny, Ernest Kiss; spraw duchownych, Dyon. Pasmanti; komunikacyi dr. g. Hrabia Teleky; sprawiedliwości, Edm. Paloz, i skarbu, Bart. Semere.

— Wiadomości które otrzymujemy z Siedmiogrodu stawią najsmutniejszy obraz stanu rzeczy w tym kraju. Jest on podzielony na dwa nieprzyjazne obozy: Ludność Saxonka i Rumeńska walczy za Cesarza, a Szeklery za sprawą Ministerstwa Węgierskiego. Miasta i wieś są w ustawicznej trwodze, albowiem co chwila lękają się napadu. Pospolite ruszenie jest całkowicie dokonane i wystawi 245,000 ludzi. Walka jest w całej swjej zapalczywości, a każdy jej krok jest oznaczony rozbojem, pożogą i okrucieństwem, godnem epoki Wandalów.

— Z Hermanstad, pod d. 25 listopada piszą, że miasto Dees poddało się; a buntownicza gwardya miejska została rozbrojona. Podpółkownik Urban, zajmwszy miasto, nakłzył na nie wojenną kontrybucyę 10,000 guldenów. Galicyjski posiłkowy karpas połączył się obecnie z Urbanem, i składa się z 10,000 ludzi. W Komitatach Klukolörskim i Koloszynskim 28 miasteczek uległo władzy Cesarzkiej. Bandy Węgierskich ochotników, wpadwszy do Komitatu Zaranckiego, przedartly się od Bracu do Alvinzi, gdzie Austriacy znieśli most na rzecze Maroszy. — Z Enieda piszą, że tam cała ludność płci męskiej uciekła. Z Renserskiego obozu uwiadamiąją, pod d. 20 listopada, że 36 żołnierzy z milicyi z Dees-Weiskirchu, chcących połączyć się z rzeczonym obozem, zbłąkali się i przyszli do Bikafalwy, niedaleko Udwargeli. Oddział Szeklerów opasał ich i wyciął wszystkich, prócz 4 ludzi, którzy się ucieczką ratowali. Ci czterej zawiadomili o tém zdarzeniu milicyę, która szturmem zdobyła i spaliła Bikafalwę. Według otrzymanej w tej chwili wiadomości, obywatele Торды przysłali deputacyę z oświadczeniem uległości, i polecając się ochronie wojska Cesarzkiego. Wołochowie napadli w sposób rozbojniczy na górnicze miasteczko Zalatné, i zamordowali tamecznych urzędników górniczych. Tym sposobem niszcząca wojna sroży się w okropny sposób w całym Siedmiogrodzie.

Дня 17 grudnia.

Воюска наше заняе już miały w Węgrzech m. Mar-marosch. Kнязь Windischgrätz przenosił swoją główną kwaterę do Petronell. Jellaczye posunął się z Hainburga do Bruck. Везорай stoczono tylko małą potyczkę. Dziś działają na wszystkich punktach nad rz. Leitha i March, przynajmniej 85,000 ludzi i 272 dział.

— По полученнымъ здѣсь сегодня извѣстіямъ, изъ разныхъ мѣстъ Венгріи, результатъ военныхъ дѣйствій, начатыхъ еще третьяго дня ночью противъ Мадьяровъ на рѣкахъ Мархъ и Лейта, есть слѣдующій. Виндшгрець велѣлъ вчера навести мостъ при Гаймбургѣ и тамъ расположилъ главною квартирою. Вдоль по рѣкѣ Мархъ дѣйствуетъ графъ Врбна. Симоничъ овладѣлъ уже Тиравною, 13 числа, взялъ приступомъ тамошній Мадьярскій укрѣпленія, причѣмъ, будто бы, убитъ Коллоредо. Симоничъ дѣйствуетъ противъ Пресбурга, гдѣ все готовится къ сдачѣ. Пеллашичъ переправился вчера чрезъ рѣку Лейту, сжегъ Парендорфъ, взялъ приступомъ укрѣпленія, и идетъ впередъ по направленію къ Атенбургъ. Главная его квартира была вчера вечеромъ въ Никкельдорфѣ, а передовые его посты въ Визальбургъ. Бригада генерала Горвата, выступивъ третьяго дня изъ Виенер-Нейштадта, заняла безъ выстрѣла Эденбургъ. Между Раабомъ и Коморною на дняхъ имѣеть произойти рѣшительное сраженіе съ мадыарскими войсками. Виндшгрець на дняхъ потребуетъ письменно сдачи Пресбурга.

— Галиційскій корпусъ, подъ начальствомъ генералъ-лейтенанта Шлика, 6 с. м., двинулся изъ Дукли въ Венгрію, двумя колоннами, черезъ Грабъ и Барвинекъ. 7 числа онъ вступилъ въ городъ Барфельдъ, коего жители привѣтствовали войска радостными восклицаніями. Непріятель отступилъ въ Эперіесъ, а оттуда въ Кошицы, гдѣ укрѣпился, въ ожиданіи подкрѣпленія. Генералъ-лейтенантъ Шликъ рѣшился предупредить соединеніе мятежническихъ войскъ, и двинулся прямо въ Кошицы. Въ происшедшемъ близъ города сраженіи, мятежники были разбиты. Въ городъ поднято было бѣлое знамя, и въ тотъ же день, вечеромъ, войска генерала Шлика заняли этотъ городъ. Мятежническія силы простираются до 20,000 чел. и 19 орудій, именно 10,870 ч. національной гвардіи, и такъ называемаго ополченія.

Кремсиръ, 9 Декабря.

Въ засѣданіе національнаго собранія 7 го с. м., президентъ Смолка представилъ отчетъ о депутации, отправленной къ обоимъ Императорамъ. 3-го с. м. депутация прибыла въ Ольмоуцъ, и въ тотъ же день принята была Императоромъ Францомъ-Иосифомъ въ аудиенцію; послѣ краткаго привѣтствія, поднесены были Его Величеству адресы, на который Императоръ отвѣчалъ благосклонно, изъявивъ при томъ желаніе, чтобы проектъ государственнаго устава былъ оконченъ и немедленно представлень на утвержденіе. Затѣмъ депутация отправилась въ Прагу. Императоръ Фердинандъ, по слабости здоровья, никого не принимаетъ; однако на сей разъ сдѣлано было исключеніе, и депутация, въ полномъ своемъ составѣ, принята была Его Величествомъ. Послѣ президента Смолки взошелъ на кафедру министръ внутреннихъ дѣлъ, графъ Стадіонъ; онъ увѣрялъ собраніе въ несправедливости общаго мнѣнія, будто Австрія состоитъ теперь подъ военнымъ правленіемъ, что Императоръ управляетъ государственными дѣлами посредствомъ отвѣтственныхъ министровъ, и что только города Вена и Лембергъ состоятъ на особомъ положеніи, единственно для возстановленія порядка, спокойствія и безопасности въ Имперіи.

— Кремсирскій сеймъ состоитъ изъ 384 членовъ, а именно: изъ Галиціи находится 109 чел., изъ Богеміи 90, изъ Моравіи 48, изъ нижней Австріи 37, изъ Стырїи 21, изъ верхней Австріи 20, изъ Тироля 19, изъ Иллирїи 17, изъ Краина 12, изъ Далмаціи 11.

— Слѣдующіе депутаты австрійскаго сейма подали въ отставку: Бар. Пиллерсдорфъ избранный въ первой части Вены; Дольшейнъ изъ Лойча въ Иллирїи; Шлегель изъ Фелькермарктъ въ Каринтїи; Киманъ изъ Винтерберга въ Богеміи; Иосифъ Якубовскій изъ г. Кракова; графъ Адамъ Потоцкій изъ краковскаго округа; князь Юрій Любомирскій изъ Ланцута, и гр. Сидиславъ Замойскій изъ Лашекъ въ Галиціи. Въ слѣдствіе сего, въ сихъ округахъ предписано произвести новые выборы.

— Według nadeszłych tu dziś doniesień z różnych okolic Węgier, wypadek działań wojennych, rozpoczętych jeszcze onegdajszej nocy przeciwko Madziarom nad rz. March i Leitha, jest następujący: Windischgrätz kazał wczoraj rzucić most pod Hainburgiem i tam ma swoją główną kwaterę. Wzdłuż rzeki March działa Hr. Wrbna. Simonicz zajął już Tyrnawę d. 13, i opanował tameczne szanice, przyczém poledz miał Xiążę Colloredo. Simonicz odziała teraz przeciw Preszburgowi, gdzie wszystko przygotowuje się do poddania. Jellaczyc przeszedł wczoraj rz. Leitha, spalił Parendorf, zdobył szanice i posuwa się ku Altenburgowi. Główna jego kwatera była wczoraj wieczorem w Nikkelsdorf, a przednie jego stráže w Wieselburgu. Brygada Jenerala Horwath wyruszywszy onegdaj z Wiener-Neustadt, zajęła bez wystrzału Oedenburg. Pomiedzy Raabą i Komornem przyjsie ma w tych dniach do walnej bitwy z wojskami Madziarskimi. Windischgrätz ma w tych dniach pismienne wezwanie Preszburg do poddania się.

— Korpus Galicyjski, zostający pod dowództwem Jenerala-Porucznika Schlick, wyruszył 6 b. m. z Dukli do Węgier, dwiema drogami, przez Grab i Barwinek. Dnia 7-go wszedł do Bardiowa, gdzie mieszkańcy powitali radośnemi okrzykami wojska Cesarские. Nieprzyjaciel cofnął się do Eperies, skąd niebawem udał się do Koszyc i tam się oszańcował, w nadziei nadejść mających posiłków. Jenerał-Porucznik Schlick postanowił zatem uprzędzić połączenie się sił rokoszan i wyruszył wprost do Koszyc. Stoczona bitwa w pobliżu tego miasta wypadła na niekorzyść powstańców. Koszycy wywiesiły białą chorągiew, a tegoż dnia wieczorem wszedł tam korpus Jenerala-Porucznika Schlick. Siła rokoszan ma wynosić 20,000 ludzi i 19 dział, to jest: 10,870 gwardyi narodowej, a reszta tak zwanego pospolitego ruszenia (landszturm).

Kremsier (Kromierez), 9 grudnia.

Na posiedzeniu Sejmu w dniu 7 b. m., Prezes Smolka zdał sprawę z postanowienia deputacyi wysłanej do obu Cesarzów. Deputacya przybyła d. 3-go do Olomuńca, i tegoż samego dnia miała u Cesarza Franciszka-Józefa posłuchanie; po krótkiej przemowie, odezwała Monarsze adres, na który tenże raczył łaskawie odpowiedzieć, wynurzywszy oraz życzenie, aby ustawa jak najprędzej ukończoną i do jego sankcyi złożoną została. Następnie udała się deputacya do Pragi, a lubo Cesarz Ferdynand, z powodu osłabionego zdrowia nikogo nie przyjmuje, tym razem uczynił wyjątek i deputacyą w całym gronie do obecności swojej przypuścił. Po Przecie wszedł na mównicę Minister spraw wewnętrznych, Hr. Stadion, i zapewnił Rezydentów, że Austrya nie zostaje, jak głoszą, pod rządem wojennym; że Cesarz kieruje sprawami państwa za radą odpowiedzialnych Ministrów, i że jedynie miasta Wiedeń i Lwów zostają pod prawem wyjątkowym, a to dla przywrócenia porządku i zapewnienia monarchii dobrodziejstw pokoju i bezpieczeństwa publicznego.

— Sejm w Kromiereżu liczy 384 członków, a mianowicie: z Galicyi 109, z Czech 90, z Morawii 48, Niższej Austryi 37, ze Stryi 21, z Wyższej Austryi 20, z Tyrolu 19, z Iliryi 17, z kraju pobrażnego 12, z Dalmaeyi 11.

— Następujący Deputowani na Sejm Austryacki złożyli swoje mandaty: Bar. Pillersdorf obrany z pierwszego cyrkułu Wiednia; Dollschein z Loitsch w Iliryi; Schlegel z Völkermarkt w Karynty; Kiemann z Winterbergu w Czechach; Józ. Jakubowski z m. Krakowa; Hr. Adam Potocki z okręgu Krakowa; Xiążę Jerzy Lubomirski z Łan-cuta, i Hr. Zdzisław Zamojski z Łaszek, w Galicyi. W skutku tego zalecone zostały w tych okręgach nowe wybory.

Франція.

Парижъ, 13 Декабря.

По настоящее число получены изъ департаментовъ слѣдующія доносенія о выборѣ президента. Въ Кальвадосскомъ департаментѣ подано 34,447 голосовъ въ пользу Лудвика Бонапарте, а 6,941 въ пользу генерала Кавеньяка; въ Шерскомъ 47,740 въ пользу первого, а 6,865 въ пользу; въ Марнскомъ и Луарскомъ 26,213 въ пользу Лудвика Бонапарте, и 7,255 въ пользу Кавеньяка; въ Йонскомъ 22,280 въ пользу первого и 2,195 второго. Въ слѣдующихъ департаментахъ результаты выборовъ слѣдующіе:

Въ Эндрескомъ, Лудвикъ Бонапарте получилъ 23,446, ген. Кавеньякъ 4,514; Энскомъ: Лудвикъ Бонапарте 22,877, ген. Кавеньякъ 2,079; Неврскомъ: Лудвикъ Бонапарте 12,859, ген. Кавеньякъ 4,548; Луаретскомъ: Лудвикъ Бонапарте 49,907, ген. Кавеньякъ 6,967; Сомскомъ: Лудвикъ Бонапарте 45,710, ген. Кавеньякъ 3,540; Ардескомъ: Лудвикъ Бонапарте 4,823, ген. Кавеньякъ 1,865; Верхне-Вьенскомъ: Лудвикъ Бонапарте 9,000, ген. Кавеньякъ 700; Эрскомъ: Лудвикъ Бонапарте 30,000, ген. Кавеньякъ 5,500; Нордскомъ: Лудвикъ Бонапарте 28,000, ген. Кавеньякъ 47,000. Сверхъ того, въ Эндрескомъ департаментѣ подано въ пользу г-на Ледрю-Роллена 5,874 голоса.

— Национальное собраніе назначило изъ среды своей коммисію для повѣрки выборовъ, а для помѣщенія будущаго президента республики назначило дворецъ *Elisée-National*. На счетъ состава бонапартистскаго министерства ходятъ по рукамъ списки, изъ коихъ правдоподобнѣйшимъ почитается слѣдующій: председатель министерства и министръ юстиціи, Одиллонъ-Барро; министръ внутреннихъ дѣлъ, Леонъ де Мальвилль; военный министръ, Удино или Рюльеръ; министръ торговли, Леонъ Фоме; министръ публичныхъ работъ, Бино; министръ финансовъ, Фульель; морской министръ, Дюпети-Туаръ; министръ иностранныхъ дѣлъ, Друэнъ де Ли; министръ просвѣщенія Фалу; префектъ парижской полиціи, Эмиль Жирарденъ; губернаторъ дома инвалидовъ, Геронимъ Бонапарте, а алжирскій генераль-губернаторъ Петръ Бонапарте.

— Въ сегодняшнемъ номерѣ *National* напечатано: „Результаты избранія оказались противнымъ нашему желанію, однако это не возбуждаетъ въ насъ досады и не внушаетъ отчаянія за будущее. Мы будемъ наблюдать за новою правительственною властію, будемъ слѣдить за ея дѣйствіями даже съ недоверчивостію, мы имѣемъ право на то, но безъ всякаго недоброжелательства.“

— *Siècle* льститъ еще себя падеждою, что націон. собр., не смотря на огромное большинство, присвоитъ себѣ право избранія новаго президента и сдѣлаетъ выборъ между Бонапартомъ и Кавеньякомъ.“

— Въ *Monitor* напечатано: „Въ газетахъ обнародованы уже большія числа голосовъ по выбору президента республики. Правительство не повѣрлетъ этихъ чиселъ, ни съ цѣлію утвержденія ихъ справедливости, ни же опроверженія оныхъ; только одно націон. собр. вправѣ открыть и обнародовать результаты. Слѣдовательно нѣтъ надобности убѣждать, что до того времени сдѣланныя обнародованія вовсе не имѣютъ официальнаго качества.“

— Маршалъ Бюжо прибылъ вчера въ Парижъ.

14 Декабря.

Сегодня, по полудни, префектъ Сенскаго департамента, г-нъ Рекюръ, окруженный мерами и чиновниками, обнародовалъ съ балкона о слѣдующемъ результатѣ выборовъ: всѣхъ вообще балотирующихъ было 314,829, изъ коихъ: 198,404 подали голоса въ пользу Лудвика Бонапарте; 95,567 въ пользу генерала Кавеньяка; 26,648, Ледрю Роллена; 25,871—Распала и 3,838—Ламартина. Въ толпѣ раздались тотчасъ восклицанія. „Да здравствуетъ Наполеонъ, да здравствуетъ республика, да здравствуетъ Императоръ.“ До утра сегодняшняго числа Лудвикъ Бонапарте получилъ 1,233,089 голосовъ, а генералъ Кавеньякъ 314,382; въ продолженіе этого дня, число голосовъ въ пользу первого возрасло до двухъ миллионѣвъ, а послѣдній имѣлъ въ свою пользу только 400,000 гол. Въ Лионѣ, въ пользу Лудвика Бонапарте подано было 35,585, въ пользу Кавеньяка 13,384, Распала 5,704, и Ледрю-Роллена 956 голосовъ.

FRANCYA.

Paryż, 13 grudnia.

Do dnia dzisiejszego mamy następujące wiadomości, z departamentów, co do wyboru Prezydenta: Z Calvados, 34,447 głosów za Ludwikiem Bonaparte, a 6,941 za Generałem Cavaignac; z Cher: 47,740 za pierwszym, a 6,865 za ostatnim; z Maine i Loire, 26,213 za pierwszym, a 7,255 za drugim; z Yonne, 22,280 za pierwszym, a 2,195 za drugim. Następujące departamenty tak głosowały:

Indre: za Ludwikiem Bonaparte 23,446, za Generałem Cavaignac, 4,514. Aisne: za Ludwikiem Bonaparte 22,877; za Generałem Cavaignac 2,079. Nièvre: za Ludwikiem Bonaparte 12,859, za Generałem Cavaignac 4,548. Loiret: za Ludwikiem Bonaparte 49,907, za Generałem Cavaignac 6,967. Somme: za Ludwikiem Bonaparte 45,710, za Generałem Cavaignac 3,540. Ardennes: za Ludwikiem Bonaparte 4,823, za Generałem Cavaignac 1,865. Haute Vienne: za Ludwikiem Bonaparte 9,000, za Generałem Cavaignac 700. Eure: za Ludwikiem Bonaparte 30,000, za Generałem Cavaignac 5,500. Nord: za Ludwikiem Bonaparte 28,000, za Generałem Cavaignac 47,000. Prócz tego w departamencie Indre, P. Ledru-Rollin otrzymał 5874 głosów.

— Zgromadzenie Narodowe wybrało z grona swego kommissyę dla sprawdzania wyborów, a na mieszkanie dla przyszłego Prezydenta przeznaczyło pałac, *Elisée-National*. Co do gabinetu Bonapartystowskiego, krąży już wiele list w publiczności; z tych następująca uważano za najpobudniejszą do prawdy. *Odillon-Barrot* Prezes gabinetu i Minister sprawiedliwości; *Leon de Mulleville*, spraw wewnętrznych; *Oudinot albo Rulhiere*, wojny; *Leon Faucher*, handlu; *Bineau*, robót publicznych; *Fould*, skarbu; *Admiral Dupetit Thouars*, marynarki; *Drouyn de Lhuys*, spraw zagranicznych; a *Falloux* oświecenia. *Emil Girardin* ma być Prefektem Paryża, *Hieronim Bonaparte*, Gubernatorem Inwalidów, a *Piotr Bonaparte*, Jeneralnym Gubernatorem Algierji.

— Dzisiejszy *National* pisze: „Rezultat wyboru wypadł wbrew naszemu życzeniu; nie wzbudza jednak w nas gniewu i nie każe nam wątpić o przyszłości. Dawać będziemy baczenie na nową władzę rządową; będziemy nad nią czuwać nawet z nieufnością, mamy do tego prawo, ale bez żadnej niechęci.“

— *Siècle* nie wyrzeka się jeszcze nadziei, że Zgromadzenie Narodowe, pomimo kolosalnej większości, potrafi nadać sobie prawo wyboru nowego Prezydenta i zrobi wybór pomiędzy Bonapartem i Cavaignakiem.

— W *Monitorze* czytamy: „Dzienniki ogłaszają już wielką liczbę głosów w wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej. Rząd nie kontroluje tych liczb, ani w celu uznania ich słuszności, ani w celu ich zaprzeczenia; do samego bowiem Zgromadzenia Narodowego należy odślonienie i ogłoszenie wypadku. Niema więc potrzeby czynić uwagi, że aż do owego czasu wszelkie ogłoszenia żadnego urzędowego nie mają charakteru.“

— W dniu wczorajszym, Marszałek Bugeaud przybył do Paryża.

Dnia 14 grudnia.

Dziś, po południu, Prefekt departamentu Sekwany, P. Recurt, otoczony Merami i urzędnikami, ogłosił z balkonu Ratusza następujący wypadek wyborów swego departamentu: głosowało ogółem 314,829 obywateli; z tych 198,484 oświadczyło się za Ludwikiem Bonaparte; 95,567, za Generałem Cavaignac; 26 648, za P. Ledru-Rollin; 15,874 za P. Raspail, a 3,838 za P. Lamartine. Lud zgromadzony wydał natychmiast okrzyki: „niech żyje Napoleon! niech żyje Rzeczpospolita! niech żyje Cesarz!“ Do rana dnia dzisiejszego miał Ludwik Bonaparte 1,233,089 głosów, a Jeneral Cavaignac 314,382; w ciągu zaś dnia przybyło pierwszemu głosów do dwóch milionów, podczas gdy ostatni ledwo 500,000 ich liczy. W Lyonie było za Ludwikiem Bonaparte głosów 35,585, za Jen. Cavaignac 13,384, za P. Raspail 5,704, a za P. Ledru-Rollin 956.

— Члены фамилии Бонапарте, как-то: Лудвигъ, два Иеронима (отецъ и сынъ), Петръ, Луцианъ и Мюрать, собирались вчера на совѣщаніе, которое покрыто глубокою тайною. Говорятъ, что Лудвигъ Бонапарте намѣренъ предложить Г. Ламартину должность вице-президента. Маршалъ Бюжо, прибывшій сегодня въ первый разъ въ національное собраніе, будетъ назначенъ командующимъ войсками и національною гвардіею въ Сенскомъ департаментѣ. Завтра, въ день привезенія праха Наполеона съ острова св. Елены, Бонапартисты намѣрены были дать большой праздникъ, но узнавъ что противники ихъ хотятъ воспользоваться этимъ случаемъ и произвести безпорядокъ, они перемѣнили свое намѣреніе.

— Вчера, въ 9 часовъ вечера, толпа подмастерьевъ пробралась въ галерею бывшего Пале-Рояля, и одинъ изъ нихъ, поднятый своими товарищами вверхъ, провозгласилъ Императоромъ Наполеона II; національная гвардія разогнала эту толпу.

— Сегодня, прибывшій въ первый разъ въ національное собраніе маршалъ Бюжо, занялъ мѣсто позади Лудвика Бонапарте, подѣ Г. Ламартина, который радостно пожалъ ему руку. Собраніе занялось выборомъ своего президента. П. Маррасть утвержденъ былъ въ этомъ званіи, значительнымъ большинствомъ голосовъ.

— Въ Мониторѣ опровергаютъ извѣстіе, будто генералъ Кавеньякъ совѣщался съ Ледрю Ролленомъ, и объявляютъ, что Г. Маррасть сегодня никого не приглашаетъ.

— Со вчерашняго числа, между непримиримыми врагами генерала Кавеньяка, ходитъ по рукамъ просьба въ національное собраніе, чтобы его предать суду.

15 Декабря.

До отбытія сегодняшней почты, извѣстны были въ Парижѣ результаты выборовъ четырехъ съ половиною милліоновъ избирателей. Большинство голосовъ, поданныхъ въ пользу Лудвика Бонапарте, возрастало съ каждымъ часомъ, такъ, что вчера вечеромъ имѣлъ въ свою пользу 2,388,759 гол., а генералъ Кавеньякъ только 629,780. Въ пользу Ламартина совѣтъ не балотировали. Слышно, что президентъ республики, въ слѣдующій Четвергъ, исполнитъ присягу, въ присутствіи президента національнаго собранія Г. Марраста, и потомъ торжественно вступитъ въ свою должность. Уже 405 членовъ національнаго собранія прислали Лудвику Бонапарте, какъ будущему президенту республики, свои визитные билеты. Министры перѣзжаютъ изъ занимаемыхъ ими нынѣ помѣщеній. Генералъ Ламорисьеръ, по-видимому, распадавшійся было на долгое время остаться въ домѣ военнаго министерства, велѣлъ перевезти свои пожитки на улицу дю-Вакъ.

— Въ журналѣ *Patrie* пишутъ, что ген. Кавеньякъ нанялъ для себя квартиру на Ново-Люксембургской улицѣ, какъ о томъ уведомилъ онъ нѣкоторыхъ членовъ національнаго собранія.

— Сегодня, въ годовщину перевезенія праха Наполеона, совершенно было въ церкви дома инвалидовъ богослуженіе. Въ городѣ все спокойно.

— Эмиль Жирарденъ продалъ свой журналъ *Presse*; Лудвигъ Бонапарте, получилъ оный изъ третьихъ рукъ.

— Въ *Constitutionnel*, который считаютъ будущимъ органомъ правительства, пишутъ относительно востанувшихся министерскихъ списковъ слѣд.: „Уже обнаружены списки новаго министерства. Мы думаемъ однако, что въ этомъ отношеніи не произошло еще ничего рѣшительнаго.“ Эту же статью заканчиваетъ длинную другую статью слѣдующими словами: „Умѣренная партія, мы надѣемся, составомъ своего министерства обнаружитъ, что имѣетъ съ своею пользою не только большинство чиселъ, но и большинство дарованій.“

— Газета *Liberte*, также главный органъ Бонапартистовъ, даетъ уразумѣть, что новый кабинетъ распуститъ національное собраніе. Во многихъ общинахъ приготовляютъ уже прошенія, требующія распущенія національнаго собранія.

— Брошюра, подъ заглавіемъ: „Историческія упражненія; политика Короля“, которую приписываютъ герцогу Бордоскому, произвела здѣсь большое впечатлѣніе и приобрѣла много читателей.

— Rodzina Bonaparte, złożona: z Ludwika, Hieronimów (ojca i syna), Piotra, Lucyana i Murata, odbywała wczoraj narady, kryte głęboką tajemnicą. Mówią, że Ludwik Bonaparte wezwie P. Lamartine na Wice-Prezydenta. Marszałek Bugeaud, ma otrzymać nie tylko dowództwo wojsk i gwardji narodowej w departamencie Sekwany. Jutro, jako w rocznicę przywiezienia zwłok Napoleona z wyspy św. Heleny, zamierzali Bonapartyści wyprawić wielką uroczystość, ale dowiedziawszy się, że ich nieprzyjaciele chcą użyć tej sposobności do wzniecenia zamieszek, zmienili swoje zamiary.

— Wczoraj, o godzinie 9 wieczorem, tłum chłopców rzemieślniczych wdarł się do galeryi szklanej byłego Palais-Royal, a jeden z tychże, wzniesiony przez kolegów w górę, wyrzyknął Napoleona II-go Cesarzem. Gwardya narodowa rozprzeczła tę tłumę.

— Dziś, po raz pierwszy, przybył na obrady Zgromadzenia Marszałek Bugeaud i usiadł za Ludwikiem Bonapartem, obok P. Lamartina, który serdecznie dłoń mu uściśnął. Reprezentanci zajmowali się wyborem Prezesa. P. Marrast znaczną większością, na tym urzędzie potwierdzony został.

— *Monitor* zaprzecza, jakoby Generał Cavaignac miał mieć naradę z P. Ledru Rollin; donosi oraz, że P. Marrast u siebie dzisiaj przyjmować nie będzie.

— Od wczoraj krąży pomiędzy zaciętymi nieprzyjaciółmi Generała Cavaignac prośba do Zgromadzenia Narodowego, w przedmiocie oddania go pod śledztwo sądu karnego.

Dnia 15 grudnia.

Przed odejściem poczty wiadano dziś w Paryżu wypadek głosowania pół piąta miliona wyborców. Większość za Ludwikiem Bonaparte wzrastała co godzinę; miał bowiem już wczoraj wieczorem 2,388 759 głosów, gdy Gen. Cavaignac liczył ich tylko 629,780. Lamartine zniknął zupełnie. Słychać, że Prezydent Rzeczypospolitej już w przyszły Wtorek złoży przysięgę w ręce Prezesa Zgromadzenia P. Marrast, poczem uroczyste na nową dostają się wprowadzony zostanie. Już 405 Reprezentantów złożyło Ludwikowi Bonaparte, jako d. miemianemu Prezydentowi, swoje karty wizytowe. Ministrowie opuszczają już swoje pałace urzędowe. Generał Lamoricière, który, jak się zdaje, przygotował sobie na długo mieszkanie w ministerstwie wojny, kazał przenieść swoje sprzęty na ulicę du Bac.

— Dziennik *Patrie* donosi, że Generał Cavaignac najął już dla siebie mieszkanie przy ulicy Rue-Neuve du Luxembourg, o czem uwiadomił kilku członków Zgromadzenia Narodowego.

— Dziś, jako w rocznicę sprowadzenia zwłok Napoleona, odbywało się uroczyste nabożeństwo w kościele Inwalidów. Mieszkańcy stolicy zachowali się najspokojniej.

— P. Emil Girardin sprzedał swój dziennik *Presse*; mówi, że kupił go Ludwik Bonaparte przez trzecią rękę.

— *Constitutionnel*, który jest uważany za przyszły organ rządowy, mówi względem obiegających list ministerjalnych: „Ogłaszają już listy nowego ministerstwa. Sądzimy jednak, że w tym względzie nie stanowczego nie zaszło.“ Tenże dziennik kończy długi inny artykuł temi słowy: „Spodziewamy się, iż stronictwo umiarkowane, przez skład nowego ministerstwa okaże, iż ma za sobą nie tylko potęgę liczb, ale i potęgę talentów.“

— Dziennik *Liberte*, także główny organ Bonapartyistów, daje do zrozumienia, że nowy gabinet rozwiąże Zgromadzenie Narodowe. W wielu gminach roznoszą już petycje żądające rozwiązania Zgromadzenia Narodowego.

— Pismo ulotne „*Studia historyczne; polityka Królewaska*“, które przypisują Xieciu Bordeaux, sprawiło tu wielkie wrażenie i znalazło licznych czytelników.

16 Декабря.

Сегодня въ полдень извѣстны были уже шесть милліоновъ голосовъ, изъ которыхъ около четырехъ милліоновъ съ половиною поданы въ пользу Людовика-Бонапарте.

— Въ журналѣ *la Patrie* пишутъ, что Людовикъ Бонапарте въ прошедшую ночь, одинъ, долгое время молился надъ гробомъ своего дяди (въ цркви дома Пивалидовъ), чтобы отъ духа сего безмернаго мужа, получить содѣйствіе въ своемъ высокомъ званіи.

— Газета *Republicque* называетъ большинство Людовика Бонапарте коалиціею самолюбія.

И т а л і я .

Римъ 4 Декабря

Министръ иностранныхъ дѣлъ, графъ Теренціо Маміани д'елла-Рovere, почелъ нужнымъ сообщить дипломатическому корпусу описаніе настоящаго положенія дѣланыхъ дѣлъ. Министерству намѣрено тоже отправить въ Англію, Францію и Германію чрезъ тайныхъ посланниковъ, чтобы дать правительствамъ этихъ земель вѣрное понятіе о положенія дѣлъ въ Римѣ.

— Болонская газета, 30 Ноября, сообщаетъ слѣдующее: „Болонскій Пролегатъ, узнавъ объ отъѣздѣ Папы изъ Рима, убѣдилъ генерала Цукки и Болонскаго сенатора принять на себя, именемъ Пия IX-го, управление дѣлами. Графъ Іосифъ Матаи принимаетъ въ этомъ участіе. Депутаты Джованари и Пиддоли, оставившіе Римъ, прибыли сюда.“

— Увѣряютъ, что легаты послѣдовали примѣру Болонскаго Пролегата; и что, въ отсутствіе Папы, будутъ вездѣ управлять дѣлами отъ имени Его Святѣйшества и на основаніи существующихъ законовъ.

— По извѣстію, сообщаемому въ дѣланыхъ журналахъ, ожидаютъ скората созванія въ Римѣ учредительнаго собранія, которое должно начертать государственное уложеніе для всей Италіи. Министръ иностранныхъ дѣлъ Маміани предложилъ палатѣ депутатовъ отнестись къ этому проекту закона, которымъ она займется немедленно. По распоряженію военнаго министра, войска двигаются не только къ сѣверной, но и къ южной границѣ, потому что опасаются нападенія со стороны Короля Неаполитанскаго.

— Въ дѣланой газетѣ *Il Tempo* напечатана протестанція Папы противъ вѣхъ распоряженій, сдѣланныхъ римскимъ правительствомъ послѣ его отъѣзда. Протестанція сія адресована на имя дипломатическаго корпуса и слѣдующаго содержанія:

Милостивые государи! Я какъ бы заключилъ. Отъ меня хотѣли удалить окружающее меня общество и окружить другими лицами. Дѣйствія мои клонились въ настоящую минуту къ тому, чтобы какъ нибудь устранить кровопролитіе. Это главное правило, все прочія — второстепенны. Но да будетъ вамъ извѣстно господа, и да узнаетъ Европа и весь міръ, что ни подъ какимъ названіемъ и никакимъ образомъ не имѣю и ни малѣйшаго участія въ дѣланыхъ новаго правительства, въ отношеніи котораго я считаю себя совершенно чуждымъ. Я воспретилъ ему во злупотреблять мое имя, и хочу также, чтобы оно не употреблено было въ нововведенныхъ дѣланыхъ формъ. Пий IX.“

Вотъ содержаніе протестанціи, издавой въ Газетѣ (*См. 99 N. Вил. Венте*) 27 Ноября:

Дѣйствія, направленные протъ въ насъ въ прошлые дни, и неоднократно обнаруженное намѣреніе возобновить ихъ (отъ чего да сохранить Богъ, внушивъ людямъ чувства человеколюбія и умѣренности) побуждали насъ разлучиться на время съ нашими подданными и дѣтьми, которыхъ Мы всегда любили и все еще любимъ. Изъ причинъ, побудившихъ насъ рѣшиться на такой шагъ (Богъ извѣстно, какъ онъ былъ тяжелъ для нашего сердца), важнѣйшая та, что Мы желаемъ имѣть полную свободу въ управленіи нашей верховной власти, тогда какъ католическій міръ справедливо можетъ сомнѣваться, чтобы, при перемѣнѣ обстоятельствъ этой власти, Мы не были ограничены въ отправленіи этой власти. Если такое ограниченіе уже само по себѣ останавливаетъ для насъ причину самой горькой скорби, то эта скорбь еще усиливается мыслию о постыдной неблагодарности, выказанной испорченными классомъ людей въ виду Европы, въ виду всего свѣта.

Мы признаемъ въ неблагодарности дѣтей своихъ руку Господа, насъ наказующую, потому что Господь требуетъ воздаданія за Наши грѣхи и за грѣхи наро-

Dnia 16 grudnia.

Do dziś w południe wiadome już były o wyborze Prezydenta 6 000 000 głos w, z których ok. pół pięta miliona przypada dla Ludwika Bonaparte.

— *La Patrie* pisze, że Ludwik Bonaparte przeszłej nocy długo i samotnie medlił się przy tymże swego wielkiego stryja, w kościele Inwalidów, aby od ducha tego nieśmiertelnego męża otrzymać poświęcenie na swój wysoki urząd.

— Dziennik *Republicque* nazywa większość Ludwika Bonaparte koalicją egoizmu.

W ł o c h y .

Rzym, 1 grudnia.

Minister spraw wewnętrznych, Hr. Terenzio Mamiani della Rovere, uznał za stosowne przesłać Ciało Dyplomatycznemu opisane obecnego położenia tutejszego stanu rzeczy. Ministerstwo ma także zamiar wysłać do Anglii, Francji i Niemiec nadzwyczajnych Posłów, aby dać Rządowi tych krajów jasne pojęcie o stanie rzeczy w Rzymie.

— Gazeta Bolonńska, z d. 30 listopada, pisze co następuje: „Bolonński Prolegat dowiedziawszy się o wyjeździe Papieża z Rzymu, skłonił Generała Zucchi i Bolonńskiego Senatora, iż przyjęli na siebie imieniem Piusa IX zarząd interesów publicznych. Prabia Józef Mastai ma także mieć w tym udział. Deputowani Giovanari i Pizzoli przybyli tu z Rzymu.“

— Zapewniają, że wszyscy Legaci poszli za przykładem Prolegata Bolonńskiego, i że podczas nieobecności Papieża będą wszędy sprawować rządu w imieniu Jego Świątobliwości i na zasadzie praw dotąd istniejących.

— Podług wiadomości gazet tutejszych, oczekują przedkiego zwołania do Rzymu Zgromadzenia Konstytucyjnego, które ma ułożyć ustawę dla całych Włoch. Minister spraw zagranicznych, Mamiani, podał Izbie Deputowanych świątobliwej się do tego projektu do prawa, którym Izba zajmie się niezwłocznie. Według rozporządzenia Ministra wojny, wojska idą nie tylko ku północnej granicy, ale też i ku południowej, gdyż lękają się napaści ze strony Króla Neapolitańskiego.

— Neapolitański dziennik *Il Tempo*, zawiera następującą protestacyją Papieża przeciw wszelkim rozporządzeniom rewolucyjnego Rządu, wydaną zaraz po wypadkach d. 16 przed wyjazdem Jego Świątobliwości z Rzymu, i adresowaną do Ciała Dyplomatycznego:

„Moi Panowie! Jestem jakby zaniknięty. Chciano przychylić do mnie osoby usunąć i otoczyć mnie imieniem ludzki. Powodem mego ustępstwa w tym względzie było, ażeby jak bądźkolwiek zapobiedz rozlewowi krwi. Ten wzgląd był dla mnie głównym, wszystkie inne mam za podrzędne. Ale wiedzieć Panowie, i niech wie Europa i świat cały, że pod żadnym tytułem i w żaden sposób nie mam najmniejszego udziału w czynnościach nowego rządu, względem którego uważam siebie za zupełnie obcego. Zabrałem mu nadużyć imienia mego, i chce także, żeby dotychczasowych form nie używał.— P. P. IX.“

Pr. testacya wydana w Gacie, d. 27 listopada (*Ob. N. 99 Kur. Wł.*), brzmi jak następuje:

„Popętanone w uprzedzonych dniach przeciwko Nam gwałty, i wielokrotnie objawiony zamiar ich ponowienia, (od czego zachowaj Boże, wlewając w umysły nieuczciwych ludzkości i umiarkowania!), zmusiły Nas do rozłączenia się czasowo z Naszymi poddanyymi i dziećmi, których zawsze kochaliśmy i kochamy. Pamiętajmy powiadani, które Nas skłoniły do tego kroku.—Bóg widzi, jak bolesnego sercu Naszemu,—jeden z najwazniejszych jest ten, że chcemy mieć zupełną wolność w wykonywanii najwyższej władzy Stolicy Świątej, i że Kościół Katolicki mógłby słusznie wątpić, czy wśród obecnych okolicznosci nie byłoby w Rzymie ścieśnieni w jej wykonywanii. Ale jeżeli rzecz w gwałty są już same przez się powodem największej Naszej gwałty, balcąc te zwiększa jeszcze myśl o hańbie niewdzięczności, jaka klasa zepsutych ludzi osiągnęła na Naszą ojczyznę, w obec Europy i całego świata.“

„Co do Nas, w niewdzięczności dzieci Naszych uznajemy karzącą Nas rękę Pana; Pan chce zadostać-uczynienia za grzechy Nasze i za grzechy ludów. Ale żeby nie zdra-

довъ; но, не измѣняя своему долгу, Мы не можемъ, — послѣ протестаціи, представленной Намъ въ пагубный вечеръ 16 и утромъ 17 Ноября дипломатическому корпусу, такъ достойно окружавшему Нашъ и такъ охотно старавшемуся успокоить Наше сердце, — не протестовать торжественно и теперь предъ всеми и каждымъ, противъ неслыханнаго и святотатственного насилия, Намъ испытаннаго.

„И такъ торжественно повторяемъ этотъ протестъ и объявляемъ недействительными и незаконными всѣ дѣйствія, происшедшія изъ помянутаго насилія. Высказанныя нами печальныя истины и наша протестація сорваны съ нашихъ устъ злобою людей и нашего совѣстья, подавшаго намъ силу дѣйствовать въ теперешнемъ положеніи сообразно съ нашимъ долгомъ. Однакожъ, уповаемъ, что намъ не будетъ воспрещено передъ лицомъ Бога, котораго молимъ смилостивиться Его гнѣву, начать вашу молитву словами Святаго Царя и Пророка:

„Помяни, Господи. Дѣянія и кротость его!

„Впрочемъ, Мы не желаемъ оставить Наше государство безъ главы и, потому назначаемъ правительственную комиссію, составленную изъ слѣдующихъ членовъ: Кардинала Кастракане, Монсиньора Роберто Роберти, князя Барберини, маркиза Бевиллаковы (изъ Болоньи), маркиза Риччи (изъ Мачераты) и генераль-лейтенанта Цукки. Поручая этой правительственной комиссіи временное управленіе общественными дѣлами, рекомендуемъ всѣмъ нашимъ подданнымъ и дѣтямъ поддержаніе порядка.

„Въ заключеніе, желаемъ, чтобы ежедневно были возносимы къ Господу теплыя молитвы о дарованіи мира міру, особенно же нашему государству и Риму, гдѣ всегда будетъ пребывать Наше сердце, куда бы Господь ни укрылъ насъ въ овчарнѣ Христа. Мы же, какъ подобаетъ Первосвященнику, прежде всѣхъ, со смиреніемъ молимъ Матерь милосердія, Цепорочную Дѣву, и Святыя Апостоловъ Петра и Павла, да возмогутъ они, снизойдя къ Нашему пламенному желанію, отворотить отъ Рима и всего государства гнѣвъ всемогущаго Бога.

Данъ въ Гаэтѣ, 27-го Ноября 1848.

(Подп.) *Пій IX-й, Папа.*

5 Декабря.

Одинъ изъ кардиналовъ, оставшихся въ Римѣ, получилъ вчера отъ Его Святѣйшества депешу, при которой препровожденъ вышеприведенный манифестъ. Кардиналъ поспѣшилъ сообщить депешу президенту палаты депутатовъ, который тотчасъ же созвалъ палату на чрезвычайное засѣданіе. Это засѣданіе началось въ полночь. Собраніе положило отправить къ Папѣ депутацію, составленную изъ членовъ обѣихъ палатъ, и просить Его Святѣйшество возвратиться въ Римъ, гдѣ примутъ Его со всѣмъ должнымъ уваженіемъ.

— Члены назначенной Піемъ IX правительственной комиссіи выѣхали, не для устраненія себя отъ затруднительныхъ обязанностей, возложенныхъ на нихъ высочайшимъ довѣріемъ, но съ цѣлью отпривиться въ Болонью, гдѣ сосредоточивается правительство около генерала Цукки. Верховный совѣтъ (верхняя палата) утвердилъ, правда, постановленіе палаты депутатовъ относительно министерства, которое должно остаться при своихъ мѣстахъ, но оно, по видимому, само разойдется. Министръ финансовъ, Луати, уже подалъ въ отставку; его примѣру послѣдуютъ Серени и Галлетти.

— Сегодня по утру разнесся слухъ, что французскій флотъ появился въ виду Чивитавеккьи, что произвело немаловажную тревогу. Изъ Неаполя сообщаютъ также, что нѣсколько полковъ съ орудіями выступили къ границѣ Церковной области.

— Многіе изъ иностранцевъ и даже туземцевъ, оставшихся въ Римѣ, отправляясь въ Неаполь.

— Дипломатическій корпусъ оставилъ также Римъ, въ слѣдствіе письменнаго воззванія Папы. Остался только Нидерландскій посланникъ.

дѣзіе оговязловъ Насzych, не можемъ прzenieść на Sobie, abyśmy jak już protestowaliśmy owego nieszczęsnego wieczora d. 16 list. i z rana d. 17, przed Ciałem Dyplomatycznym, które Nas tak godnie otoczyło, starając się gorliwie serce Nasze uspokoić: nie zanieśli i teraz w obec wszystkich najuroczystszej protestacyi przeciwko wyrażonemu Nam niestychanemu i świętokradzkemu gwałtowi. Powtarzamy więc uroczyście tę protestacya i ogłaszamy wszystkie czynności, wypływające z owego gwałtu, za nieważne i nieprawne.

„Smutne te prawdy i ta protestacya Nasza wyrwane są z ust Naszych przez złość ludzką i nakazane przez Nasze sumienie, które w połączeniu obecnem daje Nam jedyną siłę do wypełniania obowiązków Naszych. Wszelako mamy nadzieję, że w obliczu Boga nie będzie Nam wzbronionem prosić Go i błagać o złagodzenie gniewu Jego, zaczynając Naszą modlitwę słowy Świętego Króla i Proroка:

„Pomnij, Panie, na Dawida i jego powolność.“

„Zresztą nie myślimy rządu Naszego państwa pozostawić w Rzymie bez naczelnictwa, i w tym celu mianujemy Komisją Rządzącą, z następujących członków złożoną: Kardynała *Castracane*, Mons. *Roberti*, Xiecia *Roviano*, Xiecia *Barberini*, Margr. *Bevilacqua* (z Bolonii), Margr. *Ricci* (z Maceraty), i Jenerał-Porucznika *Zucchi*. Powierzając tej Komisji czasowy kierunek spraw publicznych, zalecamy wszystkim Naszym poddanym i dzieciom czuwać nad utrzymaniem porządku.

„W końcu chcemy i zalecamy, aby codzienne i gorące modły zasylane były do Boga za Naszą nieszczęśliwą, iżby pokój dany był światu, a szczególnie Naszemu państwu i Rzymowi, gdzie zawsze serce Nasze przehywać będzie, gdziekolwiekby Nas Pań ukrzył w owczarni Chrystusa. My zaś, jak tego wymaga obowiązek urzędu Najwyższego Kapłana, upraszamy wszystkich i modlimy się z pokorą do Matki Miłosierdzia, Niepokalanej Dziewicy i do świętych Apostołów Piotra i Pawła, aby gniew Wszechmocnego Boga, jak tego najgoręcej pragniemy, oddalony został od miasta Rzymu i od całego kraju.

Dan w Gaeta, 27 listopada 1848 roku.

(podp.) *Pius Papież IX.*

Dnia 5 grudnia.

Jeden z Kardynałów, którzy pozostali w Rzymie, otrzymał onegdaj depeszę od Ojca św., z załączeniem powyższej protestacyi. Kardynał pośpieszył zakomunikować tę depeszę Prezesowi Izby Deputowanych, który natychmiast zwołał członków na nadzwyczajne posiedzenie. Posiedzenie to rozpoczęło się o północy i przeciągnęło się aż do rana. Zgromadzenie postanowiło wysłać do Papieża deputacyę, z członków obu Izb złożoną, z prosbą, aby wrócił do Rzymu, gdzie go najgłębsze czeka uszanowanie.

— Członkowie mianowanej przez Piusa IX Komisji Rządzącej, zaraz po otrzymaniu o tém wiadomości, wyjechali z Rzymu, nie dla usunięcia się od trudnych obowiązków, jakie na nich najwyższe zaufanie włożyło, ale w celu udania się do Bolonii, gdzie się koncentruje rząd nowy około Jenerała *Zucchi*. Wprawdzie Wysoka Rada (Izba Wyższa) potwierdziła uchwałę Izby Deputowanych względem Ministerstwa, które pozostać ma na swych urzędach; ale zdaje się, że toż Ministerstwo samo się wkrótce rozwiąże. *Luati*, Minister skarbu, już dzisiaj urząd swój złożył, toż samo uczynić mają *Sereni* i *Galletti*.

— Dziś z rana rozeszła się wieść, że flota Francuzka ukazała się pod *Civitavecchia*, co nie małą tu wzbudziło trwogę. Z Neapolu donoszą także, iż kilka półków z działami wyruszyło ku granicy Rzymskiej.

— Mnóstwo cudzoziemców, a nawet krajowców, opuszcza Rzym, udając się do Neapolu.

— Ciało Dyplomatyczne opuściło także Rzym w skutku pisemnego wezwania Papieża. Pozostał tylko Posel Holenderski.

ВІЛЬНА, у Тип. О. Гликсберга—Печ. позвол. 21-го Декабря 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. А. Мушниц.